

Christl Greller

Kifelé

Ringat engem minden lépés,
elrejt a boltíves anyaméh
édes egységben, derengő időtlenségben.

S ekkor hirtelen értem nyúl az élet,
és fojtogat és szorongat, kilök
a hidegre, káprázatra, gyanútlanul.

Rémület-sikolyom -

Az egység elmetszve, kettévágva
fájdalmak közt. Könnyek közt.

Egyedül.

E gyermek én vagyok, magamnak is még idegen,
épp csak létezve, a célra még vakon.

És köröttem látóhatárok.

Így indulok, hogy világom megteremtsem.

Az éjszaka fénye

Lassan jön az éjszaka fénye.
Előbb a sűrű bozótban, majd a fák között.

Csukj ablakot!
És mégis bekúszik,
a világot fotó-negatívnak mutatja -
sötét fényben, már alig láthatón.
Fordított kép, mintha megvakultam volna.
Csak az álom-fosztott / az álomtól kába szemhéjak alatt
táncolnak szellemalakok / kísértet(ies)-alakok -
torzak, névtelenek s mégis ismerősek.

Álmaim virágosrétjén.
Álmaim szurdokaiban / tátongó házaiban.
Álmaim pincéiben, bunkereiben,
árkaiban.

Súlyos a teher
sötét fényében
az éjnek.

(fordította: Balázs Ildikó)

Tornay Mari

dobpergés

árverezem
a felhők tejszínhab mázát
az árnyék folt-lapulását
a hangyák szétvonszolt nyomát
a lepke tühegy-szemén a homályt

árverezem
seszínű kezes szörnyeim
a bárhol-felrettenéseket
csali útjaim kiszikesült térképét

ráadásnak
jó perceim szétporladt
szertehagyott szalmavirágait
ezeket a csinos százszorszépeket

kaleidoszkópba rácsozva
díszcsomagolásban

felcicomázva
az összekapart hit celofánjával
a rácsodálkozás üveggyöngyeivel

Bodnár László

Mallal lát saltyaf

talán

fehér tiszta tiszta fehér

a föld az út a fák

a fölénk magasodó hegyek

álljatok meg

talán mi is tisztábbak lettünk

talán elkezdődhet valami

most mikor fehér tiszta tiszta fehér

minden

az út a föld a fák

a fölénk magasodó hegyek

talán

Bodnár László

Ima a kegyelemért

Engedj fel magadhoz az édig,
Szeretnék szólni, látni, élni,
Az emberséged tengerében
Csendesen, tisztára fürdeni.
Elég volt e földi mocsokból,
Hol annyi szenny rakódik reám.
Te ments meg, uram a gonosztól,
Add, hogy végre megleljem hazám!

Fátylas téli dallam

Éji fátylát még rám teríti halkan,
Simogat az álom, gyengéden, lassan.
Elhozza nekem a tavasz emlékét,
Mikor ő volt minden, meleg gyengédség.

Most a tél borít fehér fátylat reám,
Tűnő boldogság, hideg éjszakám.
Mehalt a szép tavasz, örök, hű barát,
Nem érzem én többé ajkad nűs borát.